

006269

Repertoriumnummer 2015/1284
Datum van uitspraak 18 februari 2015
Rolnummer 2013/AR/3044

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Tussenarrest
- B.R.

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

achtste kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000103108-0001-0006-01-01-1

006270

1. DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET VLAAMS GEWEST

bevoegd voor het grondgebied van de provincie Limburg, met diensten gevestigd te 3500 Hasselt, Koningin Astridlaan 50/1,

2. HET VLAAMS GEWEST

vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, in de persoon van de Minister-President, met kantoren gevestigd te 1000 Brussel, Martelaarsplein 19 en waarvan de dienst bevoegd om deze betekening te ontvangen, met name het kabinet van de Voorzitter van de Vlaamse regering, gevestigd te 1000 Brussel, Koolstraat 35,

- appellanten,
- vertegenwoordigd door meester Beelen Andy loco meester Lemache Christian, advocaat te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 60 (ref.: 11021/CL);

tegen de beschikking van de beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren van 05.09.2013, gekend onder het rolnummer AR 13/1278/A;

tegen:

1. De heer , en zijn echtgenote,

2. Mevrouw , samenwonende te As,

die voor huidige procedure keuze van woonst doen op het kantoor van hun raadsman,

- geïntimeerden,
- vertegenwoordigd door meester Ryckalts Thomas, advocaat te 1000 Brussel, Wolvengracht 38 bus 2 (ref.: RE-07-1113);

* * *

1. De antecedenten en de vorderingen

In de beschikking d.d. 05.09.2013 van de beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren werd het voorwerp van het geschil (tussen de echtgenoten - en de Stedenbouwkundige Inspecteur van het Vlaams Gewest (hierna kortweg de Inspecteur genoemd)/het Vlaams Gewest) en de daaraan ten grondslag liggende feiten correct uiteengezet en dit hof verwijst daar naar en vult de feiten aan zoals hierna volgt.

006271

In deze beschikking verklaarde de eerste rechter het door ingesteld derdenverzet ten dele gegrond en beval "...de schorsing van de tenuitvoerlegging van de door het arrest van het hof van beroep te Antwerpen d.d. 31.05.2006 bevolen dwangsommen in afwachting van een beslissing over de voorziening van eisers ex art. 1385 quinq. Ger.W. en in afwachting van een beslissing van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid over het door eisers ingestelde verzoek tot vermindering van de dwangsommen ex art. 6.1.21 e.v. VCRO" en werden appellanten veroordeeld tot de niet-begrote kosten van het geding.

De Inspecteur en het Vlaams Gewest hebben bij een ter griffie van dit hof op 15.11.2013 neergelegd verzoekschrift hoger beroep ingesteld en besluiten tot de ongegrondheid van het verzet en benadrukken dat zij in ieder geval niet tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding kunnen veroordeeld worden.

besluiten tot de ongegrondheid van het hoofdberoep en verzoeken om, gelet op de hierna vermelde gewijzigde omstandigheden, de door de eerste rechter bevolen schorsing van tenuitvoerlegging van beweerd verbeurde dwangsommen als volgt te formuleren: "...de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen van de door het arrest van het hof van beroep te Antwerpen d.d. 31.05.2006 bevolen dwangsom in afwachting van een beslissing van het hof van cassatie over het cassatieberoep ingesteld door tegen het arrest van 17.09.2014 van de 12de correctionele kamer in het hof van beroep te Antwerpen, zetelend omtrent de vordering ex. artikel 1385 quinquies Ger.W. waarbij het hof van beroep geoordeeld heeft dat slechts de opheffing van de dwangsommen vanaf 27.11.2013 kan aanvaard worden, datum van het PV dat de volledige uitvoering van het herstel heeft vastgesteld; de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen van de door het arrest van het hof van beroep te Antwerpen d.d. 31.05.2006 bevolen dwangsom in afwachting van een beslissing van de Hoge Raad voor Handhavingsbeleid over het door ingestelde verzoek tot vermindering van de dwangsommen ex artikel 6.1.21 e.v. VCRO".

Verder stellen incidenteel beroep in in de mate dat de eerste rechter niet voor recht gezegd had dat "...de dwangsommen niet meer verbeuren sinds de voorlopige vaststelling van het RUP op 20.04.2011, minstens sedert 10.07.2012 de datum dat werd vastgesteld door de gemeentelijke stedenbouwkundig ambtenaar dat het terrein werd hersteld in de vorige staat, dan wel minstens sinds 01.02.2013 de datum dat de stedenbouwkundige regularisatievergunning werd verleend".

006272

2. Beoordeling

I. Na de bestreden beschikking heeft de dwangsomrechter (de 12de correctionele kamer in dit hof van beroep te Antwerpen) geoordeeld in een arrest d.d. 17.09.2014 dat de door [redacted] ingeroepen regularisatieprocedure en het bekomen en uitvoeren van een regularisatievergunning het voor hen niet onmogelijk maakte om de in het arrest d.d. 31.05.2006 onder verbeurte van een dwangsom van 250 EUR per dag vanaf 14.11.2009 (dit is drie jaar nadat het arrest kracht van gewijsde bekwam) bevolen afbraakwerken uit te voeren.

Tegen dit arrest d.d. 17.09.2014 van de 12de correctionele kamer in dit hof van beroep hebben [redacted] een voorziening in cassatie ingesteld en deze zaak is nog steeds aanhangig bij het hof van cassatie.

II. Het door de eerste rechter aangehaalde arrest d.d. 04.03.2013 van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (dat het beroep tot nietigverklaring van de Inspecteur tegen de beslissing d.d. 17.06.2011 van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid tot wel bepaalde opschorting van de invordering van de litigieuze dwangsommen inwilligde) werd bij arrest d.d. 20.03.2014 van het hof van cassatie vernietigd en naar een anders samengestelde Raad van State verwezen (deze procedure is nog steeds aanhangig).

III. Op 12.07.2013 heeft de advocaat van [redacted] bij toepassing van artikel 6.1.21 VCRO de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid op uitgebreid gemotiveerde wijze verzocht om de gedeeltelijke invordering uit te spreken van de beweerd verbeurde dwangsommen en deze "*minstens te beperken tot de reeds betaalde dwangsommen ten bedrag van 90.408,43 EUR*". De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid heeft aan [redacted] gemeld dat het verzoek pas behandeld zou kunnen worden na het inmiddels tussengekomen voormeld arrest d.d. 20.03.2014 van het hof van cassatie. Inmiddels is over dit verzoek nog steeds geen uitspraak gedaan.

IV. Anders dan de Inspecteur en het Vlaams Gewest beweren, heeft de beslagrechter die uitspraak doet over alle executiegeschillen met betrekking tot dwangsommen ook de bevoegdheid om de procedure van gedwongen tenuitvoerlegging (van deze dwangsommen) op te schorten indien naar zijn oordeel en dus marginaal getoetst andere wettelijke procedures, zoals bepaald bij artikel 1385 quinquies Ger.W. (met name de door de dwangsomrechter te onderzoeken onmogelijkheid om de opgelegde veroordeling onder verbeurte van een dwangsom na te komen) en artikel 6.1.21 VCRO (met name het door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid te beoordelen verzoek van de dwangsomplichtige om "*...een opeisbaar geworden dwangsom slechts gedeeltelijk invorderbaar te verklaren. De Hoge Raad houdt bij zijn verpordeling in het bijzonder rekening met de door de overtreder gestelde handelingen en genomen engagementen met het oog op een correcte uitvoering van de hoofdveroordeling*"), een ernstige kans op slagen kunnen hebben en daardoor rechtstreeks interfereren op

zowel de invorderingsbevoegdheid (van de Inspecteur) als de omvang van de beweerd verschuldigde en gedwongen ten uitvoergelegde dwangsommen.

V. Op grond van de uiteengezette concrete omstandigheden van dit dossier oordeelt dit hof dan ook dat de eerste rechter terecht de schorsing van de gedwongen tenuitvoerlegging (van beweerd verbeurde dwangsommen) bevolen heeft in afwachting van een beslissing van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid over het voormeld verzoek om de beweerd verbeurde dwangsommen slechts gedeeltelijk invorderbaar te verklaren.

VI. Er is, gelet op de inmiddels tussengekomen beslissing van de dwangsomrechter d.d. 17.09.2014, geen reden om de opschorting nog verder te bevelen totdat het hof van cassatie uitspraak zal gedaan hebben over de tegen deze beslissing ingestelde voorziening in cassatie nu daardoor de beslagrechter zijn "marginaal toetsingsrecht" zou overschrijden en zelf niet vermag te oordelen over de "slaagkansen" van de voorziening in cassatie.

VII. Het hof oordeelt anders dan de eerste rechter dat, gelet op de uitgesproken schorsing van de procedure van gedwongen tenuitvoerlegging, er vooralsnog tot na de opheffing van deze schorsing er geen aanleiding is om zich reeds uit te spreken over de rechtsvraag tot welk ogenblik dwangsommen zouden verbeurd zijn. Dit onderdeel van de vordering wordt in afwachting van voormelde uitspraak van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid dan ook naar de bijzondere rol van deze kamer verwezen.

VIII. Nu de Inspecteur deze betwisting (over het verbeurd zijn van dwangsommen met betrekking tot een gerechtelijk uitgesproken stedenbouwkundige herstelmaatregel) ook uitsluitend voert in naam van het algemeen belang en deze taak moet kunnen uitoefenen in volle onafhankelijkheid zonder rekening te moeten houden met het financieel risico verbonden aan een proces, hebben zij in onderhavig geschil geen recht op een rechtsplegingsvergoeding (zie ook het arrest nr. 43/2012 d.d. 08.03.2012 van het Grondwettelijk Hof).

3. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15.06.1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart de hogere beroepen gegrond als volgt;

Het hof bevestigt het bestreden vonnis enkel in zoverre het de tenuitvoerlegging van de litigieuze dwangsommen schorste totdat de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid (HRH) uitspraak zal gedaan hebben over het verzoek van _____ I en _____ om deze dwangsommen slechts gedeeltelijke invorderbaar te verklaren;

Het hof houdt de uiteindelijke beslissing over het al dan niet verbeurd zijn van dwangsommen en over de gerechtskosten aan totdat voormelde beslissing van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid zal zijn tussengekomen;

Het hof verzendt de zaak voor verdere behandeling na voormelde beslissing naar de bijzondere rol.

Dit arrest werd uitgesproken op de openbare terechtzitting van **18 februari 2015** door

E. LEMMENS

Voorzitter

A. PEETERS

Raadsheer

K. VAN EECKHOORN

Raadsheer

R. VAN GOETHEM

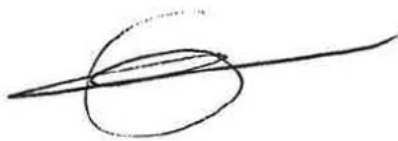
Griffier

R. VAN GOETHEM

K. VAN EECKHOORN

A. PEETERS

E. LEMMENS

